

William S. Burroughs

İçerdeki Kedi

Deneme

Türkçesi: Ahmet Ergenç

4 Mayıs 1985. Brion'la kedi kitabını konuşmak üzere New York'a yapacağım kısa yolculuk için eşyalarımı topluyorum. Yavru kedilerin tutulduğu oturma odasında Calico Jane siyah bir yavruyu emziriyor. Tourister marka bavuluma uzanıyorum. Biraz ağır gibi. İçine bakıyorum, Jane'in diğer dört yavrusu orada.

"Yavrularıma iyi bak. Nereye gidersen git onları da yanında götür."

Dillon's süpermarketteki evcil hayvan dükkanında kedi maması seçerken yaşlı bir kadınla tanışıyorum. Anlaşılan o ki kedileri balıklı mamaları yemiyorlarmış. Benimkilerse, diyorum, tam tersi. Salmon Dinner ve Seafood Supper gibi balıklı şeyleri *tercih ediyorlar*.

"Valla seninkiler tam hayat arkadaşıymış," diyor.

Peki Dillon's ve evcil hayvan dükkanı olmasaydı hayat arkadaşları için ne yapabilirdi? Ben ne yapabilirdim? Küçük kediciklerimin aç kaldığını görmeye katlanamazdım.

Ergenliđimin ilk yıllarını dūřundūđümde, bir yaratığı göğsüme bastırđıđıma dair sürekli bir his hatırlıyorum. Çok küçük bir yaratık bu, bir kedi kadar. Tam anlamıyla insan yavrusu da değil, hayvan da. Yarı insan yarı başka bir řey. Price Caddesi'ndeki evimizde yaşadığım bir anı hatırlıyorum. On iki ya da on üç yaşlarında olmalıyım. Acaba neydi bu... bir sincap mı? Pek sayılmaz. Çok net göremiyordum. Neye ihtiyacı olduğunu da bilmiyordum. Ama bana tamamen güvendiğini biliyordum.

Çok sonraları, milyonlarca yıldır gerçekleşmemiş bir birleşmenin ürünü olabilecek, kısmen kedi, kısmen insan ve kısmen de tahayyül edilemez bir şey olan bir varlığı yaratmak ve beslemek üzere Muhafız rolüyle görevlendirildiğimi öğrenecektim.